

Ik reageer omdat ik bang wordt van dit wetsvoorstel en er letterlijk van wakker lig. Zoals ik wakker heb gelegen van de wet waarin illegaliteit gecriminaliseerd wordt; in welk land vol hersenspinsels, zonder mededogen, woon ik?

Deze wet is onnodig want er is al een wet op terrorisme.

Ook is dit wetsvoorstel vaag en slecht gedefinieerd. Wat is “verheerlijken”, “steunbetuigen” en “terroristische organisatie”?

Hamas staat in Noorwegen niet op de terrorismelijst en in Nederland wel.

Nelson Mandela gold als terrorist tot hij uit de gevangenis kwam en president werd van Zuid-Afrika. De huidige leider van Syrië, Ahmed al-Sharaa, leider van de gewapende strijdgroep HTS, maakte een einde aan het regime van Assad en overlegt nu met Westerse regeringsleiders. Deze voorbeelden laten zien dat de held van de ene mens de terrorist is voor de ander en dat realiteiten veranderen.

In een rechtsstaat als de onze mogen we van een wet uiterstste precisie en zorgvuldigheid verlangen. Met dit wetsvoorstel ontstaan echter grote risico's op willekeur en het (bij voorbaat) onderdrukken van lastige meningen. Ook in onze huidige (demissionaire) regering gingen stemmen op om Extinction Rebellion te verbieden.

Dergelijke risico's worden groter naarmate het politieke klimaat polariseert en vijand-denken toeneemt. En ja, ook in onze Tweede kamer en regering wordt tegenwoordig hard op de persoon gespeeld in plaats van over beleid te discussiëren.

Enkele andere voorbeelden ter verduidelijking:

September vorig jaar, tijdens de Algemene Beschouwingen, vroeg de Partij voor de Dieren met watermeloen aandacht voor het lot van de Palestijnen in Gaza. Mevrouw Yesilgöz stelde dit gelijk aan antisemitisme en steun aan Hamas. Als het zelfs een voormalig minister van Justitie lukt om totaal verschillende zaken, compassie en terreur, op een hoop te gooien, wat staat ons dan te wachten als dit wetsvoorstel wordt aangenomen!

Een persoonlijker voorbeeld: ik acht meneer Trump volkomen ongeschikt als president, ik heb dus kritiek op hem. Dit betekent niet dat ik tegen het bestaan ben van de Verenigde Staten. Toch kan ik in Duitsland veroordeeld worden voor antisemitisme of erger, als ik kritiek zou uiten op de regering van de staat Israël.

Dit is een aantasting van mijn recht op vrijheid van meningsuiting. Hierbij wordt kritiek op regeringsbeleid gelijk gesteld aan kwaadwillende bedoelingen als de vernietiging van de staat Israël.

Juist bij onderwerpen die veel en hevige emoties oproepen hebben we nadrukkelijk behoefte aan eenduidige, heldere wetgeving waarbij appels geen peren worden genoemd. Wetten worden gemaakt voor mensen en het is menselijk om overtuigt te zijn van het eigen gelijk. En ja, bijvoorbeeld Extinction Rebellion is lastig maar dat is ook de bedoeling van protesten. Mensen zoeken naar wegen om toch aandacht te genereren voor zaken die hen erg raken, denk aan Kick-out Zwarte Piet of de Rode Lijn. Maar juist bij zaken die zoveel emoties oproepen is er de neiging om de mening van de ander te ontkennen, te ondermijnen of te onderdrukken.

Omdat die lastig is, confronterend.

En daartoe kan dit onduidelijke wetsvoorstel worden misbruikt.

Terwijl we individueel en als rechtstatelijke samenleving juist gebaat zijn bij open gesprekken, gedachteswisselingen en discussies. Maar dat moet dan nog wel mogelijk zijn. Alleen dan kunnen we komen tot evenwichtig, breed gedragen beleid. Als alle neuzen een kant op wijzen is er onvermijdelijk sprake van (zelf)censuur en (ontstaat) een tunnelvisie.

Dat is het begin van het einde van onze democratie.

Conclusie

Deze wet lijkt me overbodig, slecht geformuleerd, open voor misbruik en daardoor ondermijnend voor ons democratisch bestel. Als ik eerlijk ben verwacht ik meer en beter van onze ambtenaren en ministers.